

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 850/2022
08.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. Кривичног законика одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Дрецун, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1057/20 од 10.09.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 100/22 од 11.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Дрецун, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1057/20 од 10.09.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 100/22 од 11.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 1057/20 од 10.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. Кривичног законика за које му је изречена судска опомена.

Истом пресудом обавезан је окривљени да плати приватној тужиљи трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док је приватна тужиља ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 100/22 од 11.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Дрецун, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Београду или на поновно суђење другом већу првостепеног суда или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног, истичући повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у поднетом захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што радње које су окривљеном стављене на терет не представљају кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. Кривичног законика, јер не садрже сва обележја тог кривичног дела, обзиром да окривљени није продро у туђи стан, јер није употребио никакву физичку силу у циљу отклањања физичких препрека за улазак у туђи стан.

Одредбом члана 139. став 1. Кривичног законика прописано је да ће се онај ко неовлашћено продре у туђ стан или туђе затворене просторе или се на захтев овлашћеног лица из тог стана или простора не удаљи, казнити новчаном казном или затвором до једне године.

Радња извршења предметног кривичног дела се састоји у продирању у туђ стан или затворене просторије за које не постоји на закону или прописима засновано овлашћење, или у неудаљавању из стана или затворених просторија на захтев овлашћеног лица односно лице које станује у стану односно другим затвореним просторијама. Продирање подразумева употребу физичке снаге у циљу отклањања физичких препрека да се у стан односно затворене просторије уђе односно савлађивање отпора овлашћеног лица.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело из члана 139. став 1. Кривичног законика, јер је критичном приликом у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео и свестан забрањености свог дела...неовлашћено продро у туђи стан... на тај начин што је са суседне терасе прескочио жардињеру ширине 1,5 метар која раздваја два стана на крову зграде...руком померивши два реда украсног дрвећа висине преко 2 метра...па је са жардињере скочио на терасу стана у власништву приватне тужиље.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела из члана 139. став 1. Кривичног законика за које је окривљени АА оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног – неовлашћено продро у туђи стан, на начин како је ближе описано у изреци првостепене пресуде (прескакањем жардињера ширине 1,5 метар и померањем руком украсног дрвећа висине преко 2 метра), дакле

савлађивањем физичких препрека, тако и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење кривичног дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стога Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода браниоца окривљеног којима се полемише са одбраном окривљеног и исказима сведока, те постојањем директног умишљаја код окривљеног усмереног на слободу и права човека и грађанина, као заштитном објекту кривичног дела из члана 139. став 1. Кривичног законика, којима се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом и указује на повреду члана 440. ЗКП, обзиром да повреда наведене законске одредбе, не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић